

ОБЩИНА ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ

НАРЕДБА № 3

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Велики Преслав.

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущество;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък;
7. (нова, реш. № 522/47/11.01.2011 г.) Туристически данък.
8. (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Данък върху таксиметров превоз на пътници.
9. (нова, реш. № 486/39/17.04.2018 г.) Други местни данъци, определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за следващата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината, за която се отнасят.

Чл.4. (изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Местните данъци се заплащат:

1. в брой или чрез ПОС-устройство в касата на общината, находяща се в гр. Велики Преслав, ул. „Б. Спиров” № 58 - Център за информация и услуги, гише № 6;
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис;
4. чрез „Изипей“ АД.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) (изм., реш. № 522/47/11.01.2011 г.) Невнесените в срок данъци се събират заедно с лихвите по закона за лихвите, върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл.87, ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище на задълженото лице.

(4) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи – на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(5) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е Общинският съвет.

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и физическите и юридически лица-търговци, на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Чл.6а. (нов, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) (1) Общината предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. идентификационните данни за задължените лица по този закон;
2. обектите на облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. данъчните облекчения и освобождавания по този закон;
5. размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. мерки за обезпечаване и събиране на вземанията по този закон;
7. други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и Националното сдружение на общините в Република България.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) (изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната с поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) (изм. с реш. №189/17/20.01.2009 г.; реш. № 328/30/18.12.2009 г.; отм. реш. № 522/47/11.01.2011 г.; изм. с реш. №422/35/17.12.2013 г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (доп. реш. № 522/47/11.01.2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) (доп. реш. № 486/39/17.04.2018 г.) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) (нова, реш. № 522/47/11.01.2011 г.) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.9. (изм. реш. № 158/14/23.08.2016 г.; изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.; изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. (отм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.)

Чл.11. (1) (изм., реш. № 522/47/11.01.2011 г.; изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (изм., реш. № 522/47/11.01.2011г.; изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал.1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.

(5) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. (1) От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси:

1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. читалищата;
4. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
5. сградите на Българския червен кръст;
6. сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
7. (изм. реш. №422/35/17.12.2013 г.) храмовете и манастирите, предназначени за богослужерна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната.
8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
9. (изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) сградите - културни ценности, когато не се използват със стопанска цел;
10. музеите, галериите, библиотеките;
11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
12. (отм. с реш. № 328/30/18.12.2009 г.);
13. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
14. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;
15. (изм. с реш. №422/35/17.12.2013г.) сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "В", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 25 от Закона за енергийната ефективност, както следва:
 - а) за срок 7 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
 - б) за срок 10 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.
16. (изм. с реш. №422/35/17.12.2013 г.) сградите, въведени в експлоатация след 1 януари

1990 г. и преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "С", и сградите, въведени в експлоатация преди 1 януари 1990 г. и получили сертификати с клас на енергопотребление "D", издадени по реда на Закона за енергийната ефективност и наредбата по чл. 25 от Закона за енергийната ефективност, както следва:

а) за срок три години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;
б) за срок 5 години - считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата, ако прилагат и мерки за оползотворяване на възобновяеми източници за производство на енергия за задоволяване нуждите на сградата.

17. (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Освобождаването от данък по ал.1 т.15 и 16 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас за енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства.

(2) (нова, реш. №422/35/17.12.2013 г.) Освобождаването от данък по ал.1, т.15 и 16 се прилага за общ срок за съответната сграда, не по-дълъг от 10 години.

Чл.14. (изм., реш. № 522/47/11.01.2011 г.; изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията“ собственикът, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (нова, реш. №24/4/17.12.2019 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите от общинска администрация - направление „МДТ“ от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) (нова, реш. №607/54/22.01.2019 г.; предишна ал.2, реш.№24/4/17.12.2019 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) (предишна ал.2, изм., реш. №607/54/22.01.2019 г.; предишна ал.3, реш.№24/4/17.12.2019 г.) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) (предишна ал.3, изм., реш. №607/54/22.01.2019 г.; предишна ал.4, реш.№24/4/17.12.2019 г.) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сградата, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) (предишна ал.4, доп., реш. №607/54/22.01.2019 г.; предишна ал.5, реш.№24/4/17.12.2019 г.) При придобиване на имот по наследство декларацията се подава в срок от 6 месеца. „В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока служител от общинска администрация- направление „МДТ“ образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.“

(7) (предишна ал.5, изм., реш. №607/54/22.01.2019 г.; предишна ал.6, реш.№24/4/17.12.2019 г.) Подадената декларация от един собственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(6) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.; отменена, реш. № 607/54/22.01.2019 г.)

(7) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г. отменена, реш. № 607/54/22.01.2019 г.)

(8) (нова, реш. № 607/54/22.01.2019 г.; предишна ал.7, реш.№24/4/17.12.2019 г.) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл. 14а (нов, реш. № 607/54/22.01.2019 г.)

(1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

Чл.15. (изм. Реш. №189/17/20.01.2009 г.; изм. Реш. №240/19/20.12.2016 г.; изм. реш. № 601/54/22.01.2019 г.; изм. Реш. № 677/61/23.07.2019 г.) (1) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1,8 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

(2) (нова, реш. № 601/54/22.01.2019 г.; отм. с Реш. №677/61/23.07.2019 г.)

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) (изм. реш. №328/30/18.12.2009 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) (изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) (изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (нова, реш. № 601/54/22.01.2019 г.) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.20. (изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Данъкът се определя по подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) (изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) (нова, Реш. № 57/6/16.02.2016 г.) При придобиване на имот по наследство се подава декларация по чл.14 ал.1 от ЗМДТ в сроковете по чл.32 от закона.

(3) (нова, Реш. № 57/6/16.02.2016 г.) Ежемесечно служители на отдел ГРАО изготвят справка за починалите граждани на Община Велики Преслав и я представят на данъчен инспектор при Община Велики Преслав за проверка и контрол върху декларираните наследствени имоти.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. (изм., реш. №189/17/20.01.2009 г.) за братя и сестри и техните деца – 0,4 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. (изм., реш. №189/17/20.01.2009 г.) за лица, извън посочените в т.1 – 3,3 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. (изм., реш. №607/54/22.01.2019 г.) (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (нова, реш. №607/54/22.01.2019 г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служител в общинската администрация - направление „МДТ“ определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (изм., реш. №189/17/20.01.2009 г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

(6) (нова - реш. №328/30/18.12.2009 г.) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. (1) (доп. реш. №328/30/18.12.2009 г.; изм. и доп. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) (нова, с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Имуществото се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ;

2. другите имущества - по реда на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3, 4 и 5 от Закона за местните данъци и такси.

(3) (нова, с реш. № 158/14/23.08.2016 г., изм. реш. № 607/54/22.01.2019 г.) Данъчната оценка по приложение № 2 от ЗМДТ за имотите по ал.2, т.1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18 от ЗМДТ.

Чл.35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) (изм., реш. №189/17/20.01.2009 г.) 0,6 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) (изм., реш. №189/17/20.01.2009 г.) 6,0 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (изм., реш. № 22/3/22.12.2015 г.; изм., реш. № 35/3/19.12.2023 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) (доп. реш. №328/30/18.12.2009 г., изм., реш. № 607/54/22.01.2019 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл.32, ал.6 – към момента на издаване на акта,

удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 37а (нов. реш. №607/54/22.01.2019 г.) В едномесечен срок от получаване на уведомлението от Службата по вписвания служител в общинската администрация - направление „МДТ“ определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице, съгласно чл. 54 от ЗМДТ.

Чл.41. (1) (изм. реш. № 607/54/22.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. годишния данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{C}_{\text{kW}} \times \text{Кгп},$$

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

а) до 55 kW включително - 0,50 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,68 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,38 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,55 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – 1,77 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 2,50 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
Без екологична категория с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,25
„Евро 3“	1,05
„Евро 4“	0,90
„Евро 5“	0,70
„Евро 6“ и „ЕЕV“	0,60

(2) (изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) Данъка за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в размер, както следва.

1. товарно ремарке – 6 лв.
2. къмпинг ремарке - 12 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер на 12 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – 14,40 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – 30 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – 42 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – 60 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – 90 лв.
6. над 750 куб. см – 120 лв.

(4) /изм. и доп. реш. № 486/39/17.04.2018 г./ Данъка за триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013 на базата на общото тегло в размер, както следва:

1. до 400 кг включително – 4,80 лв.
2. над 400 кг – 7,20 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – 60 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – 120 лв.

(6) (изм. реш. № 607/54/22.01.2019 г.) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер на 12 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	9,60 лв.	33,60 лв.
	18	20	33,60 лв.	76,80 лв.
	20	22	76,80 лв.	176,40 лв.

	22	25	228 лв.	410,40 лв.
	25	26	410,40 лв.	720 лв.
	26	28	410,40 лв.	720 лв.
	28	29	397,20 лв.	478,80 лв.
	29	31	478,80 лв.	786 лв.
	31	33	786 лв.	1090,80 лв.
	33	38	1090,80 лв.	1657,20 лв.
	38	-	1208,40 лв.	1642,80 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	768 лв.	1065,60 лв.
	38	40	1065,60 лв.	1473,60 лв.
	40	-	1473,60 лв.	2180,40 лв.

(8) /изм. реш. № 486/17.04.2018 г./ Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 60 лв.

(9) /изм. реш. № 486/17.04.2018 г./ Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер от 120 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – 6 лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – 8,40 лв.
3. над 37 kW – 12 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 30 лв.

(12) (доп., реш. № 522/47/11.01.2011 г.; изм. реш. № 486/17.04.2018 г.) Данъка за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент /ЕС/ № 168/2013 в размер от 60 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	36 лв.	73,20 лв.
	13	14	73,20 лв.	201,60 лв.
	14	15	201,60 лв.	284,40 лв.

	15	-	284,40 лв.	643,20 лв.
Б) с три оси	15	17	73,20 лв.	127,20 лв.
	17	19	127,20 лв.	260,40 лв.
	19	21	260,40 лв.	338,40 лв.
	21	23	338,40 лв.	520,80 лв.
	23	-	520,80 лв.	810 лв.
В) с четири оси	23	25	338,40 лв.	343,20 лв.
	25	27	343,20 лв.	535,20 лв.
	27	29	535,20 лв.	849,60 лв.
	29	-	849,60 лв.	1260 лв.

(14) (нова, реш. № 607/54/2201.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер на 1,20 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер на 1,20 лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер на 0,12 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер на 120 лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер на 24 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер на 3,24 лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер на 0,17 лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер на 0,60 лв. за тон максимална товарносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – по 24 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – 14,40 лв.

3. за делтаплан – 14,40 лв.

4. за мотоделтаплан – 24 лв.

5. за свободен балон – 36 лв.

6. за планер – 36 лв.

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. (изм. реш. №422/35/17.12.2013 г.) (1) (отменена реш. №607/54/22.01.2019 г.)

(2) (изм. реш. №422/35/17.12.2013 г.; изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" - с 60 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 3 данък.

(3) (изм. реш. №422/35/17.12.2013 г.; изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се

заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "ЕЕV" - с 50 на сто намаление от определения по чл. 41, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(4) (нова реш. №422/35/17.12.2013 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 41, ал. 5, при условие че не се използват за други цели.

(5) (нова реш. №422/35/17.12.2013 г. изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.46. (1) (изм., реш. № 522/47/11.01.2011 г.; изм. и доп. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (нова, реш. № 158/14/23.08.2016 г.; изм. и доп. с реш. № 62/8/24.03.2020 г.) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщения, и:

а) система за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ,

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(4) (нова с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(5) (нова с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл.47. (изм. и доп. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.; изм. реш. №607/54/22.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ - в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщинно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна

година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. (доп. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба. Общинският съвет определя размера на патентния данък в граници съгласно приложение № 1 в зависимост от местонахождението на обекта на територията на общината.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) (нова, реш. №189/17/20.01.2009 г.) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от приложение № 4, дължат данък само за дейността по т.3 от приложение № 4.

(7) (нова, предишна ал.6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(8) (нова, реш. № 328/30/18.12.2009 г.) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (изм., реш. № 522/47/11.01.2011 г.) Физическите лица, включително едноличните

търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение № 4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (изм. с реш. № 158/14/23.08.2016 г.) лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Извън случаите по чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (доп., реш.№ 328/30/18.12.2009 г.) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец, декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) (доп., реш.№ 328/30/18.12.2009 г.) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI
Туристически данък
/нов, реш. № 522/47/11.01.2011 г./

Чл.57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал.2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) (изм. реш. №359/31/23.11.2021 г.) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка календарна година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.58. (1) (изм. реш. №359/31/23.11.2021 г.) Определя размер на дължимия туристически данък за местата за настаняване както следва:

1. категория 1 звезда и регистрираните места за настаняване – 0.30 лв.

2. категория 2 звезди – 0.40 лв.

3. категория 3 звезди – 0.50 лв.

4. категория 4 звезди – 1.00 лв.

5. категория 5 звезди – 1.00 лв.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) (отм. с Реш. № 546/44/19.08.2014 г.)

РАЗДЕЛ VII /нов, с реш. № 158/14/23.08.2016 г. в сила от 01.01.2017г./
ДАНЪК ВЪРХУ ТАКСИМЕТРОВ ПРЕВОЗ НА ПЪТНИЦИ

Чл. 59. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

Чл. 60. (1) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници е в размер на 300 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал.1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл.62. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на съответната община, за територията на която е издадено разрешение за извършване на

таксиметров превоз на пътници.

Чл.63. (1) /изм. и доп. реш. № 486/17.04.2018 г./ Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\frac{\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ}, \text{ където}}$$

12

, както следва :

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници;

БМ е броят на календарните месеци от текущата година, съответстващи на срока, за който е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) /изм. и доп. реш. № 486/17.04.2018 г./ Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесена част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}$$

НВДТПП е недължимо внесена част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.64. Данъкът по чл. 61ф от Закона за местните данъци се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а ал.1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.65. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 61ч, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имущества по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 01.03.2008 г., изменена и допълнена с решение № 189/17/20.01.2009 г.

§8. /нов, реш. №189/17/20.01.2009 г./ (1) За 2009 г. размерите на данъка върху

недвижимите имоти, данъка върху наследствата и данъка при придобиване на имущества по чл.44, ал.1 и ал.2 от Закона за местните данъци и такси се определя в срок до 31 януари 2009 г. В случай, че в този срок не са определени нови размери, за 2009 г. се прилагат минималните размери на данъците, определени в чл.22, чл.36 и чл.47, ал.1 и ал.2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) До определяне на размерите по ал.1 данъкът при придобиване на имущества по чл.44, ал.1 и ал.2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 9. /нов, реш. №189/17/20.01.2009 г./ (1) За 2009 г. първата вноса по чл.28, ал.1 от Закона за местните данъци и такси се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по ал.1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 10. (нов, реш. №158/14/23.08.2016 г.) Настоящите изменения и допълнения влизат в сила от 01.09.2016 г., с изключение на:

1.Чл. 41, който влиза в сила от 01.01.2017 г.

2. Раздел VII „Данък върху таксиметров превоз на пътници”, който влиза в сила от 01.01.2017 г.

§ 11. Глава II „Местни данъци”, Раздел I „Данък върху недвижимите имоти”, В чл.15 числото 1.3 се заменя с 1,8. Настоящото изменение влиза в сила от 01.01.2017 г.

§ 12. Глава II „Местни данъци”, Раздел I „Данък върху недвижимите имоти”, В чл.14 настоящото изменение влиза в сила от 01.01.2020 г.

§ 13. В чл.46, ал.3 Изменението влиза в сила от датата на обнародване на решението.

§ 14. (нов, реш. №79/9/21.04.2020 г.) През 2020 г. отстъпка от 5 на сто се прави на лицата, предплатили до 30 юни данъка върху недвижимите имоти за цялата година и данъка върху превозните средства за цялата година.

§ 15. В Чл.35, ал.2 изменението влиза в сила от 01.01.2024 г.

(Приета с решение № 28/5/25.01.08 г. на ОбС В. Преслав, изм. с реш. № 189/17/20.01.2009 г.; изм. реш. № 328/30/18.12.2009 г.; изм. и доп. реш. № 522/47/11.01.2011 г.; изм. и доп. реш. №422/35/17.12.2013 г.; изм. реш. № 546/44/19.08.2014 г.; изм. реш. № 22/3/22.12.2015 г.; доп. с реш. № 57/6/16.02.2016 г.; изм. и доп. реш. № 158/14/23.08.2016 г.; изм. реш. №240/19/20.12.2016 г.; изм. и доп. реш. № 486/39/17.04.2018 г.; изм. и доп. реш. № № 601; 607/54/22.01.2019 г.; изм. и доп. реш. № 677/61/23.07.2019 г.; изм. и доп. с реш. № 24/4/17.12.2019 г.; изм. и доп. реш. №62/8/24.03.2020 г.; доп. реш. № 79/9/21.04.2020 г.; изм. и доп. реш. № 359/31/23.11.2021 г.; изм. реш. № 35/3/19.12.2023 г.)

Анелия Асенова: Председател ОбС – Велики Преслав:

КАТЕГОРИЯ	Населени места
3-та	гр.Велики Преслав и кв.Кирково
6-та	с.Драгоево, с.Златар, с.Кочово, с.Миланово, с.Троица, с.Хан Крум
7-та	с.Имренчево, с.Мокреш, с.Мостич, с.Осмар, с.Суха река

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	III категория	VI и VII категория
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи – данъкът се определя в лева за стая според местонахождението на обекта:		
1 и 2 звезди	75	25
2. Заведения за хранене и развлечения – данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1 - 2 звезди	5	1
3 звезди	10	6
б) заведения за бързо обслужване:		
1 - 2 звезди	2	1
3 звезди	6	3
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1 - 2 звезди	2	1
3 звезди	6	2
г) кафе-сладкарници		
1 - 2 звезди	2	1
3 звезди	10	3
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	10	3
3 звезди	24	10
— нощни:		
2 звезди	14	5
3 звезди	36	20
е) бюфети, каравани и павилиони – за обект:	100	75
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в лева за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.		
	6	2
4. Платени паркинги – данъкът се определя в лева за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.		
	35	5
5. Дърводелски услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.		
	220	50
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.		
	240	40

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали – данъкът се определя лева според местонахождението на обекта:	900	500
8. Обущарски и шапкарски услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	50	40
9. Металообработващи услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	330	100
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги – данъкът се определя в лева за работно място според местонахождението на обекта:	240	60
11. Машинописни и/или копирни услуги – данъкът се определя в лева на брой устройство според местонахождението на обекта.	336	180
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки – данъкът се определя в лева за работно място според местонахождението на обекта.	230	130
13. Маникюр, педикюр – данъкът се определя в лева за работно място според местонахождението на обекта.	180	60
14. Часовникарски услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	110	60
15. Тапицерски услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	275	180
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта:	450	190
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	700	280
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	180	100
19. Стъкларски услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта:	240	100
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	284	47

21. /изм. и доп., реш. № 328/30/18.12.2009 г.; изм. реш. №522/47/11.01.2011 г.; отменена, реш. №607/54/22.01.2019 г.)		
22. Компаньонки и компаньони – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	4200	3000
23. Масажистки и масажисти – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	960	500
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	3600	2000
25. Фотографски услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	440	200
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	400	100
27. Санитарни възли, наети под аренда – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	240	150
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	90	50
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	72	50
30. Заложни къщи – данъкът се определя в лева	12 000	3 000
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	90	30
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) – данъкът се определя в лева според местонахождението на обекта.	865	300
33. Игри с развлекателен или спортен характер – данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:		
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е в лева	146	100
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е в лева	17	8

в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в лева, и билиард – данъкът за маса е в лева.		
	72	40
34. Фитнес центрове и спортни зали – данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:		
за 1 кв.м.	2,50	1,50
и за един фитнес уред	540	300
35. Химическо чистене, пране и гладене – данъкът се определя в лева на брой съоръжения според местонахождението на обекта:		
	243	133
36. Мелничарски услуги:		
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в лева на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.		
	18	18
б) За мелници за фураж стационарни – данъкът се определя в лева		
	600	600
37. Услуги с атрактивен характер:		
а) корабчета	750	750 лв. на брой
б) лодки	450	450 лв. на брой
в) яхти	900	900 лв. на брой
г) джетове	900	900 лв. на брой
д) влакчета	30	30 лв. на място
е) файтони	75	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 оборудване	150 лв. на брой
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 оборудване	150 лв. на брой
и) въртележки, виенски колела, блъскаци се колички, велосипеди и рикши	150	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 стрелбище	300 лв. на брой
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:		
а) мотопеди, мотоциклети	350	200
б) други МПС	700	400
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства – данъкът се определя в лева за брой		

моторно превозно средство.	2000	2000
40. Услуги със земеделска и горска техника – данъкът се определя за брой техника, както следва:		
а) комбайн –	330	330
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни пасита и други самоходни и самодвижещи се машини	110	110
в) прикачни, навесни и стационарни машини	11	11

Изменено с Решение № 607/54/22.01.2019 г.